

[Diderichsen.]

være for megen overlappning eller manglende samvirke, som fører til spild af kræfter og materiel og svækker katastrofehjælpens effektivitet, må sådanne forhold naturligvis bringes i orden. Men jeg kan ikke indse, hvad der skulle opnås i den retning ved at drage civilforsvarets berettigelse eller dets bestående organisation ind i problemet. Hvis man endelig skulle arbejde henimod en anden ordning, måtte man vel hellere tænke sig noget i retning af statskoncessionerede selskaber inden for brand- og redningstjenesten. Men at ville opløse civilforsvarsordningen i den anledning er dog virkelig for smed at ville rette bager.

Med hensyn til spørgsmålet om oprettelse af et fredsmæssigt katastrofeværn vil jeg sige, at noget lignende jo allerede er forudsat i gældende lov om civilforsvaret, jfr. også indenrigsministerens bemyndigelse til øjeblikkelig at nyttiggøre de muligheder, f. eks. med henblik på evakueringer, indkvartering og forplejning af nødstedte, som civilforsvarsloven hidtil kun har hjemlet for krigstid. Der er her tænkt ikke alene på naturkatastrofer, men også på sådanne ulykker med vidtstrakte virkninger, som samfundet kan udsætte sig for som følge af den nyere tids tekniske udvikling.

Spørgsmålet om oprettelsen af et mere permanent katastrofeberedskab til fredsmæssig anvendelse er, så vidt jeg ved, allerede til overvejelse i et udvalg, og man kan vel regne med, at udvalget vil stille forslag om oprettelsen af et sådant permanent katastrofeberedskab inden for civilforsvaret til anvendelse i fredstid.

Vedrørende mandskabsrekutteringen foreslår socialistisk folkeparti udskrivning af 5.000 personer årligt, heraf en del kvinder, som uddannes på månedskursus. Men som jeg var inde på det før: da der for tiden uddannes 3.200 mand på månedskursus og 1.200 mand på årskursus, er forskellen med hensyn til antallet af de udskrevne jo ikke særlig stor.

Man kunne naturligvis stille det spørgsmål, om civilforsvaret kunne klare sig alene med den kortvarige uddannelse. Men jeg vil gerne igen understrege, at herimod taler på meget kraftig måde hensynet til beredskabet, og ligeledes at CF-korpset jo

til en vis grad er et uundværligt specialkorps, der forudsættes at kunne løse særlige opgaver i forbindelse med f. eks. sporing og måling af radioaktive forekomster.

Jeg skal lade det være ved disse bemærkninger og blot komme med en tilføjelse med hensyn til det almindelige spørgsmål om, hvor megen beskyttelse der kan ligge for civilbefolkningen i sådanne beskyttelsesforanstaltninger, den politiske diskussion, der har været om det, og den latterliggørelse, man har været ude for fra kommunistisk side af det vestlige forsvarsberedskab i så henseende. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at så vidt jeg er underrettet og har læst mig til det, har man i Sovjetrusland for et års tid siden indsat den tidligere hærchef, marskal Zjukov, til leder af civilforsvaret og dermed indledt en helt ny politik på dette område, som netop understreger, hvilken betydning man nu under det nye regime tillægger beskyttelsesforanstaltninger for civilbefolkningen.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg sige til hr. Morten Lange, at vi jo i udvalget kan få lejlighed til at diskutere, hvad der må anses for mest effektivt: den organisation, vi har i øjeblikket, eller den organisation, det ærede medlem foreslår oprettet. Han regner jo med et personel, der består dels af stampersonellet med specialuddannelse, dels af udskrevet mandskab, som skal optrænes på 1 månedskursus og fungere ved tilkaldelse. Vi kan få lejlighed til at diskutere det ud fra ethvert tænkeligt aspekt, og dér tænker jeg vi kan nå frem til en afklaring.

Det interesserer mig, at hr. Morten Lange gav udtryk for, at han ikke har taget definitiv stilling til spørgsmålet om opretholdelse af beskyttelsesrum, vel så heller ikke til spørgsmålet om udvidelse af antallet. Det interesserer mig ligeledes, at hr. Morten Lange ikke med ét ord omtalte varslingsproblemet. Det er tænkeligt, at vi, når det kommer til stykket, ikke står så langt fra hinanden, som jeg måtte få indtryk af, da jeg læste forslaget og navnlig fremsættelsen og bemærkningerne.

Til hr. A. Chr. Andersen vil jeg gerne sige, at det er klart, at vi i udvalget kan se på spørgsmålet om, hvorvidt den 12 måneders